

презъ Азия въ Цариградъ. Послѣ това той събралъ из-ново дружина и излѣзалъ на Стара-планина. Презъ зимата живѣлъ или въ Варна, или въ Цариградъ. Най-послѣ Бойчо довѣлъ семейството си въ Провадия и захваналъ да излазя по горите и по планините систематически. Той е ходилъ 27 години по Стара-планина, по дунавската линия и по брѣговете на Черно-море: отъ Видинъ до Варна и отъ Варна до Цариградъ. Нѣма мѣсто по тие крайове, на което да не е стѣпяла ногата на Бойча войвода. Послѣ Бойча войвода сѣ останале четири ученика: Димитаръ Калжчлията, Пѣйо Буюклията, Златйо и нашъ Тотйо.

Димитаръ Калжчлията е родомъ отъ ени-захарската областъ, изъ с. Теке-махадеси; Пѣйо Буюклу е родомъ изъ Козосмоде; а Злате — изъ Конарите. Сичкото това ми е разказвалъ Курте-Байряктаръ, кой бѣше чичовъ синъ на Димитра. Курте е родомъ изъ ени-захарскиятъ округъ. Курте ходи съ мене по Стара-планина въ 1867 година. Димитаръ Калжчлията е единъ отъ най-знамѣнитите бѣлгарски войводи. Той е хайдутувалъ по Тракия и по Добружа повече отъ 12 години. Твърде често той е ималъ повече отъ 20 души другари. Байряктаринътъ му е билъ Златйо Конарчинътъ. Тоя Златйо е уплашилъ турците до толкова, щото съ неговото име турските жени и до сега плашатъ дѣцата си. Цѣло едно лѣто Димитра е гонила по варненскиятъ округъ почти сичката варненска войска; но той не е нито мислѣлъ да бѣга отъ тоя округъ. На другото лѣто, — когато дойде Зейнилъ-паша въ Сливенъ съ 500 низами да хвата хайдучите, — Бойчо бѣше убиенъ. Въ онова време Бойчо войвода билъ